

proto k rekursu žalovaného rozsudek první stolice a předchozí řízení včetně doručení žaloby pro řečenou zmatečnost zrušiti a soudu první stolice uložit, by žalobu znovu doručil a pak o ní podle zákona jednal.

Čís. 9545.

Bylo-li odvolání z rozsudku pro zmeškání založeno na tom, že proměškání nenastalo, jest o něm rozhodnouti v neveřejném sezení, nepoužil-li odvolací soud pro své rozhodnutí odchylných vyjádření stran, nýbrž úřední zprávy procesního soudce.

(Rozh. ze dne 18. ledna 1930, R I 6/30.)

Do rozsudku prvního soudu pro zmeškání, jímž bylo uznáno podle žaloby, podal žalovaný odvolání z důvodu § 477 čís. 4 c. ř. s. **O d v o l a c í s o u d** v neveřejném sezení odvolání zamítl. **N e j v y š š í s o u d** nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Odvolání stěžovatelovo uplatňovalo jen důvod zmatečnosti podle § 477 čís. 4 c. ř. s. a nezákonný postup soudu byl spatřován v tom, že proti žalovaným byl vydán rozsudek pro zmeškání, s nímž nesouhlasili, a bylo odvolání opřeno tvrzením, že se žalovaní z jednací síně vzdálili teprve, když se jim dostalo od žalobcova zástupce ujištění, že smluvené splátky jim budou zachovány, a když takto sporná věc byla urovnána, a sám procesní soudce prohlásil, že je vše v pořádku a že žalovaní mohou odejít. Výtka, že odvolací soud neměl o odvolání rozhodnouti v neveřejném sezení, není důvodnou, poněvadž odvolání bylo právě založeno na důvodu, že proměškání žalovaných nenastalo a že neměl býti vydán rozsudek pro zmeškání. Než podle ustanovení § 471 první odstavec c. s. ř. a § 471 čís. 4 c. s. ř. jest o odvolání takto založeném rozhodnouti odvolacímu soudu v zasedání neveřejném a, dovolává-li se stěžovatel pro názor, že mělo býti ustanoveno o odvolání ústní jednání odvolací, literatury (Kleinových přednášek a komentáře Neumannova) přezírá, že odvolací soud pro své rozhodnutí nepoužil odchylných vyjádření stran, nýbrž úřední zprávy procesního soudce v napadeném usnesení podrobně uvedené a z ní dospěl ke správnému úsudku, že k rozsudku pro zmeškání došlo zákonným způsobem. Neměl tedy odvolací soud při svém rozhodování odporující si vyjádření stran o ději, který předcházel vydání rozsudku pro zmeškání, nýbrž zcela určitou a jasnou zprávu úřadu, jejíž důkazní sílu nemohou zvrátiti ani vývody dovolacího rekursu, že prý při nynějším přetížení soudů jest vyloučeno, by se procesní soudce mohl upamatovati na všechny podrobnosti případu, — jimiž též jest odůvodněn právní názor, že pro to měl prý odvolací soud ustanoviti ústní jednání odvolací.